

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΠΕΜΠΤΗ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, όσίας, Μακαρίου όσιου (Ἐθνική Ἑορτή).

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1955, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Τυπική διάταξις Δοξολογίας ἐπί τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1955.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον, Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου...».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ...».
Οἱ Χοροί:	Τήν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
 Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
 Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
 Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955 - 59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
 Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
 Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
 Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».
 Ὁ Ἀρχιερεὺς: Τὴν εὐχὴν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ Σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνουψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυρούς καὶ ἀνορθῶν κατερῶραγμένους, κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τό οὖς Σου καὶ πρόσδεξαι τάς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καὶ ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκις ἐπικεκλήμεθα τό ἄμετρόν Σου ἔλεος καὶ τὴν κραταιάν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καὶ αὐθις ἵνα εὐχαριστηρίους, ἀναπέμφωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὅτι τόν λαόν Σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τόν ὑπέρ ἐλευθερίας ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλά καί νῦν, τῆς παρά Σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπό δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός Σου περιήλθεν. Ὅλη καρδιά ἰκετεῦομέν Σου τήν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καί ἐπί τήν σημερινήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὀμηρεία ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδιώξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ἽΟ ἐντεταλμένος:	Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
ἽΟ Ἀρχιερεύς:	Τήν Ἀπόλυσιν.
ἽΟ Χορός:	Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.
ἽΟ Χορός:	«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».
ἽΟ Ἱερεύς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη...».

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Τίτου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρας τῆς παρθενομάρτυρος.

Τῷ πρωῒ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὅρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

ἽΟ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

- Ἑσπέρια:**
1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην...» (δίς).
 2. Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ ἁ ἡχου· «Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων...».
 3. Τοῦ Μηναίου (3ῃ Ἄπρ.)· «Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν...» εἰς 4.

Δόξα:	Τό Νεκρώσιμον τοῦ ἀ΄ ἤχου: «Ποία τοῦ βίου τρυφή...».
Καί νῦν:	Τό ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ ἀ΄ ἤχου: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἴσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετά τῆς Γ΄ στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου: «Νέαν ἔδειξε κτίσιν...» (Ν – Σ) Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετά τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα...».

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Νικήτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Ἰμνογράφου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τήν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (27 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...», Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Γ΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν «Ἀναμιμνήσκεσθε τάς πρότερον ἡμέρας...» (Ἑβρ. ι' 32 – 38). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Γ΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν: «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευῖν...» (Μάρκ. β' 14 – 17). Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῷ ὀσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης. Ἦχος β΄, Ἑωθινόν Γ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου §§ 38 – 40)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 6 καί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου· «Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου: «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου· «Ὁ συμμαχήσας Κύριε...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον: «Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοδοκίον: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β' ἤχου, Δόξα, Καί νῦν· τό τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· «Ὅρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα καί τό μετά τόν Πολυέλεον Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐν Παραδείσῳ μέν τό πρίν...» (δίς).

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται. Μετά τά καθίσματα ἀμέσως μικρά συναπτῆ, καί ἐκφώνησις: «Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τό ὄνομα...». Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β' ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
---------------------	---

Κανόνες:	Μόνον ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχων εἰς τό α΄ Τροπάριον· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τὰ ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καὶ νῦν.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ Σταυρὸς σου, Κύριε, ἠγίασται...», «Σήμερον τό Προφητικόν...», Δόξα· «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...», Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὁ Θειότατος προετύπωσε...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Μετ' αὐτὴν ἡ Καταβασία: «ᾠ Μητερ Παρθένε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Ἰ' Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...», τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρόν Χριστοῦ τόν Τίμιον...», καὶ τό Θεοτοκίον· «Τό ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε...». Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...» εἰς 4.
Αἶνοι:	Τοῦ Τριωδίου: «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην...».
Δόξα:	«ὑπερευλογημένη...».
Καὶ νῦν:	Μεγάλη.
Δοξολογία:	

Εἰς τό ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τόν Τίμιον Σταυρόν κείμενον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠὺτρεπισμένου μετὰ βασιλικῶν καὶ εὐόσμων ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων, αἶρει τόν δίσκον εἰς τό ὕψος τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούτων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθὼν εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, καί, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἴσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό

«Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, ψάλλει τὸ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐάν χοροστατῆ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, ψάλλον «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. (Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν Θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τὰ ἄνθη εἰς τοὺς προσκυνοῦντας τὸν Σταυρόν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὰ Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιόν...». Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τὸ «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐσημειώθη ἐφ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
- Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
- Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
- Ὁ δὲ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ.

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί
εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.
- Καί ποιμανον αὐτούς καί ἔπαρον
αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε
τόν λαόν σου...».

- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατήλθες...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
- Ἄντι Τρισαγίου:** «Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς Γ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἐχοντες Ἀρχιερεά Μέγαν...» (Ἐβρ. δ΄, 14 - ε΄, 6).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Γ΄ Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. η΄, 34 - θ΄, 1).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:** «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατήλθες...», Δόξα: «Σῶσον Κύριε...».
- Κοντάκιον:** «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἐσπέρια: 1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ β' ἤχου· «Ἥμαρτον εἰς σέ Σωτήρ...» (ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).
2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπί Σταυροῦ ἐκουσίως...».
3. Τά τοῦ Μηναίου· «Ὁφθαλμούς ἐκκεντούμενοι...» (5ῃ Ἀπριλίου) 3.

Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Μηναίου· «Τήν σκηνήν τήν ἀμόλυντον...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τό ὄμμα...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).

Δόξα, Καί νῦν: «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Νεομάρτυρος.

Σημετώσις:

Ἀπό τῆς σήμερον ἕως καί τήν Παρασκευήν τῆς παρουσίας ἑβδομάδος εἰς τήν ἈΏραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν Σου...» Εἰς ὄλας δέ τάς ἡμέρας μετὰ τό Τρισάγιον καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...» Κοντάκιον λέγομεν τό «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία...».

6. ΤΡΙΤΗ. Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Μιχαήλ τοῦ ἐν Νέᾳ Μάκρῃ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Μιχαήλ εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

Σημειώσεις:

1. Εἰς τὴν Α΄ Ὦραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τὰς Ὦρας Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...», καθὼς καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς.

2. Ἀπό σήμερον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὰς αἰτήσεις τῶν Κατηχουμένων λέγονται καί αἱ αἰτήσεις καθὼς καί ἡ Εὐχή ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι προς το φῶτισμα...» κλπ.

Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὦρῶν τελεῖται:

Ἑσπερινός καί Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος...» καί «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς...» καί τό Μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει...».

2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι...».

3. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου (8ῆ Ἀπριλ.) «Ἄετοί ὡς ὑπόπτεροι ...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καί Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Δ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ Νεοφανῶν μαρτύρων. Ἡ ἑορτή τῶν νεοφανῶν μαρτύρων μετατίθεται τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Πλήρης ακολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐψυχίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ πρωΐ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν φάλλεται ὁ Ἑσπερινός καὶ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὴν Α΄ Ὁραν ἀντί τοῦ «Τὰ διαβήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», εἰς ὅλας δέ τὰς Ὁρας λέγομεν Κοντάκιον· «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

Ἑσπερινός καὶ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

- Ἑσπέρια:**
1. Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς πάθεσι δουλώσας...» (δίς).
 2. Τά 4 Στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου· «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες...» (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).
 3. Τά τρία Προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Πολυώνυμον σύνταγμα ...» (10ῃ Ἀπρ.) εἰς 4.
- Δόξα:** Τό νεκρώσιμον τοῦ β΄ ἤχου· «Οἴμοι οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ ...».
- Καὶ νῦν:** Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Δ΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων...» (Τ - Ω καὶ Α). Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετὰ τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» φάλλεται τό «Τὴν ὠραιότητα...».

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τερεντίου, Πομπηΐου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (27 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος· Σαββάτου Δ΄ τῶν Νηστειῶν· «Πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν...» (Ἐβρ. στ΄ 9 - 12). Εὐαγγέλιον· Σαββάτου Δ΄ τῶν Νηστειῶν· «Ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων...» (Μάρκ. ζ΄ 31 - 37).

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου, Τρυφαίνης ὁσίας. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν ΙΑ΄.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

(Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. §§ 41 - 43)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
 Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις· (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια· Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» εἰς 4.
 Δόξα· Τοῦ Τριωδίου· «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς...».
 Καὶ νῦν· Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».
 Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα· Τά ἀναστάσιμα.
 Δόξα· Τοῦ Τριωδίου «Τόν ἐπὶ γῆς ἄγγελον...».
 Καὶ νῦν· Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια· Τό ἀναστάσιμον· «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια...».

Δόξα· τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου...».
Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».
Ἄπολυσις· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...». Ἄπολυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ (ΙΑ΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου· «Ὡμοιώθην Χριστέ...» μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί τοῦ Ὁσίου· «Ἐν φωτὶ αὐλῶ...» μετά στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
- Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου καί τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τόν ἄχραντον Σταυρόν...». Δόξα· «Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν...». Καί νῦν· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβεῖμ...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἰς τὴν δ΄ ὠδὴν «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...»
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό ΙΑ΄ Ἀναστάσιμον· «Μετά τὴν θείαν ἔγερσιν...», τοῦ Ὁσίου· «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν...» καί τό Θεοτοκίον· «Κυρίως Θεοτόκον

	σε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ὁσίου, τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα» β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Ταῖς τῶν δακρύων σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ἵπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος...» (Ἑβρ. στίχ. 13 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Ἀνθρωπός τις προσήλθε...» (Μάρκ. θ' 17 - 31).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα: «Ταῖς
--------------------	--

- τῶν δακρῶν σου ῥοαίς...».
- Κοντάκιον:** Ἄντι Κοντακίου ἢ Ὑπακοή τοῦ γ' ἤχου· «Ἐκ-
πλήττων τῇ ὀράσει...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἐσπέρια:**
1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ γ' ἤχου «Ἐσπε-
ρινόν ὕμνον, προσφερόμέν σοι Χριστέ...» 4
(ζήτηει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγί-
στους ἐν καιρῷ...» 3.
 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (12ῃ
Ἀπριλ.) «Ἡλίου φαιδρότερον...» 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό ἐν τῷ Μηναίῳ Θεοτοκίον· «Ἄνθρακα κυή-
σασα...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον·
«Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου...».
- Ἀπόστιχα:** Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ τόν ἀμπε-
λῶνα...» καί «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθώς καί
τό Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς
ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...»
καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς καί τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος.
Ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Νεοφύτου εὑρίσκεται εἰς τά Κύπρια
Μηναῖα.

13. ΤΡΙΤΗ. Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι νεο-
μάρτυρος τοῦ Κυπρίου, οὗ καί τήν εἰς Κύπρον μετακομιδῆν τῶν λειψάνων
σήμερον ἑορτάζομεν.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀριστάρχου, Πούδη καί Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

(Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. § 44)

Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Ἀπό τοῦ Στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω...» τό Ἰδιόμελον· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικό «Εἴ τις ἀρετή...» (ἅπαξ).
3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Κύριε σύ τούς ἱερούς Μαθητάς σου...».
4. Τά κατ' ἀλφάβητον 24 Στιχηρά Προσόμοια· «Ἄπας ὁ βίος μου...», ὅλα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Προσόμοιον Θεοτοκίον· «ᾨ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: (Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. § 45). Ἀναγινώσκειται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλονται ὁ **Μέγας Κανών** τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετά στίχου· «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καί ὁ Κανών εἰς τήν Ὁσίαν Μαρίαν τήν Αἰγυπτίαν μετά τῶν συνημμένων αὐτῷ τριῶν Τροπαρίων (τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης, Τριαδικόν καί Θεοτοκίον). Μετά τήν Στ' Ὠδὴν ψάλλεται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Εἶτα αἱ Ζ', Η', καί Θ' Ὠδαί. Ἐν τέλει τῆς Θ' Ὠδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς. Τό Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ» «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί τοῦ Ἀποδείπνου· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καί δός ἡμῖν Δέσποτα», «Ἵπερένδοξε ἀειπάρθενε», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ» καί «Τὴν

πᾶσαν ἐλπίδα μου», μετά τὰς ὁποίας ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν μετά τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τό «Πάντων προστατεύεις».

15. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 46, 47)

Τῆ Πέμπτη πρωΐ: Ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι (Μεσονυχτικοῦ, Ὁρθρου καὶ Ὁρῶν) τελοῦνται ὡς ἔχει προδιατυπωθῆ ἐν τῷ παρόντι.

Εἰς ὅλας τὰς Ὁρας μετά τό Τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...» ἀναγινώσκεται τό Κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...».

Ἑσπερινὸς καὶ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακὸς – Τά «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην...» (δίς).
 2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
 3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Ἡλούμενος Κύριε, Σταυρῶ... ».
 4. Τά στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (16ῆ Ἀπρ.)· «Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν...» εἰς 4.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τό σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Σφαγῆν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται τό Μέγα Ἀπόδειπνον.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος). Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν μαρτύρων, Ἀμφιλοχίου τοῦ ἐν Πάτμῳ ὀσίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 49, 50)

Τῷ πρωΐ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια(6):

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ...» (δίς).
2. Τό Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...» (ἄπαξ).
3. Τά 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Βουλήν προαιώνιον...».

Δόξα, Καί νῦν:

«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω» καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τό Τροπάριον «Τό προσταχθέν μυστικῶς» δίς ἀργόν καί ἄπαξ σύντομον. Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις (Α – Ζ) τῶν Οἴκων. Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ Α' καί Γ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου· «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 τροπάρια ἐκάστη Ὠδή μετά στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» εἰς τά 4 πρῶτα καί Δόξα, Καί νῦν εἰς τά 2 τελευταῖα καί αὐθις ὁ Εἰρμός. Ἀκολούθως τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ» ἀργῶς καί ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις (Η-Μ) τῶν Οἴκων. Εἶτα ψάλλονται αἱ Δ', Ε' καί Στ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος. Ἐν συνεχείᾳ τό «Τῆ ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Γ' Στάσις (Ν – Σ) τῶν Οἴκων. Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ Ζ', Η' καί Θ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος. (Κατά τήν Θ' Ὠδήν γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ). Εἶτα τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Δ' Στάσις (Τ - Ω καί Α) τῶν Οἴκων. Εὐθύς ψάλλεται τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ...». Τό Τρισάγιον. «Τῆ ὑπερμάχῳ» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε...», «Καί δός ἡμῖν...», «Ὑπερένδοξε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...», «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν μετά τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα».

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Συμεών Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, Μακαρίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 51, 52)

Τῷ πρωῒ: Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...» (τρῖς).
Κάθισμα:	«Ὁ μέγας Στρατηγός...» (δίς) (ζήτηι τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὴν γ' Στάσιν τῶν Οἴκων). Ἀμέσως:
Ὁ Ν' φαλμός:	(χῦμα).
Κανών:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀνοιξω τό στόμα μου...», μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 6.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Κάθισμα, πάλιν τό· «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (ἅπαξ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ...», Οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης...» Τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τό στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δίς).
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
Δοξολογία:	Μεγάλη, καί τό· «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό προσταχθέν μυστικῶς...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῆ ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:	Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Ὁρθρος 8ης Σεπτ.).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄπας γηγενής...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἰωάννου ὁσίου, Σάββα τοῦ Γότθου. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Α΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 54, 55, 56)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῇ ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἡχου 6 καί τῆς Ὁσίας· «Σέ μέν διεκώλυε...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ δ΄ ἡχου· «Ὁ διά Σέ θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «ὦ θαύματος καινοῦ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...», Δόξα· τῆς Ὁσίας· «Ἐν σοί μητερο
--------------------	---

ἀκριβῶς...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ δ' ἤχου, τά Τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας: «Ἐν σοί μητερ ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' φαλμός:

Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη...».

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Τριωδίου. Διά τόν α' τοῦ Τριωδίου («Παρεϊκάς με πλούτῳ...») στίχος: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί διά τόν β' (Πόθῳ τήν φωσφόρον...), στίχος: «Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν».

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ὁσίας καί τά ἐπίσης ἐν τῷ Τριωδίῳ Καθίσματα «Τά σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καί νῦν «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγγην ἀμαρτιῶν...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Α' Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τῆς Ὁσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας», καί τό Θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων...».

- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τῆς Ὁσίας 4 (Τά ἐν τῷ Ἐσπερινῷ προσόμοια: «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4). Τά δύο τελευταῖα, μετὰ τῶν στίχων: α) «Ἵπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι...» β) «Καί ἔστησεν ἐπί πέτραν τούς πόδας μου καί κατηύθυνε τά διαβήματά μου...». Τοῦ Τριωδίου: «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου: «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».
- Καί νῦν:** «Ἵπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...», «Ἐν σοί μητερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
- Τρισάγιον**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς Ε΄ τῶν Νηστειῶν «Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεύς...» (Ἐβρ. θ΄ 11-14).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Ε΄ τῶν Νηστειῶν «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τούς δώδεκα...» (Μάρκ. ι΄ 32-45).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...».
- «Εἶδομεν τό φῶς...»
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Τελεῖται ὁ Κατανυκτικός Ἐσπερινός

ὡς προδιεγράφη κατά τό ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...» Δόξα: «Ἐν σοί μητερ ἀκριβῶς...».

Ἄντι Κοντακίου: Ἡ Ὑπακοή τοῦ δ' ἤχου «Τά τῆς Σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἐσπέρια: 1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ δ' ἤχου· «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι...» 4.
2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος...» 3.
3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (19ῆ Ἄπρ.)· «Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τά ὀχυρώματα...» 3.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τό ἀγαλλίαμα...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό μέγα Προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος (δίζ) καί τό Μαρτυρικόν· «Τῆ πρεσβεία Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Τά τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς προδιετυπώθη τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος. Ἀγαθαγγέλου ὀσιομάρτυρος.

20. ΤΡΙΤΗ. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὀσίου.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος, Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης μάρτυρος, Ἀναστασίου Σιναΐτου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Ἀναστασίου εὑρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 58)

Αί ακολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετά ταῦτα ἀκολουθεῖ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός. Τά «Πρός Κύριον».

- Ἑσπέρια: (στίχοι 10)**
1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεσιν ...» (δίζ).
 2. Τό Μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει ψυχῆς...» (ἄπαξ).
 3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου...».
 4. Τρία στιχηρά Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (22α Ἀπριλ.) «Ἱερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτῳτε...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Ναθαναήλ Ἀποστόλου. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ **Πρό τῶν Βαΐων.** Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου μετατίθεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 59, 60)

Τῷ πρωΐ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται,

Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Τήν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε...» (ἅπαξ).
3. Τά 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου· «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...» εἰς 7.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον· «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου...».

Καί νῦν:

Τό ἕτερον Ἰδιόμελον· «Τήν ψυχωφελῆ πληρώσαντες...».

Ἐῖσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημείωσις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητική.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...» φάλλεται ὁ Κανών τοῦ Λαζάρου «Νεκρόν τετραήμερον ἕξαναστήσας...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καί τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτει μετὰ τήν Στ' Ὠδήν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθρου τῆς αὔριου). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τά «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καί δός ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις (Ὁ Ἀναστάς...) μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τό «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρό τῶν Βαΐων. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἁγίου καί Δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Ἐλισάβετ ὀσίας, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 61, 62)

Σημειώσεις. Από τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δέν τελοῦνται μνημόσυνα μετά κολλύβων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν δηλαδή πρόκειται γιά 3ῆμερα, 9ῆμερα καί 40ῆμερα μνημόσυνα, μνημονεύονται τά ὀνόματα τῶν τεθνεώτων εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ψαλλομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...», ἄνευ παραθέσεως κολλύβων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» (τρῖς).
- Κάθισμα:** «Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας καί Μαρίας...» (δίς).
- Εὐλογητάρια:** Τά ἀναστάσιμα.
Μικρά συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι ἠυλόγηταί σου...»
Ἀμέσως:
- Κάθισμα:** «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...» (δίς)
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν΄ ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες:** Τοῦ Τριωδίου μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Συμπαρέστησαν Χριστῶ...» καί «Προγινώσκων τά πάντα ὡς ποιητής...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ἵγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν...».
- Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετά τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς), ἄνευ τοῦ «Ἵψοῦτε...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...» (δίς) καί «Διά Λαζάρου σε Χριστός...» (ἅπαξ).

Αἶνοι:	Τά 8 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἀνάστασις καί ζωή...».
Δόξα:	«Μέγα καί παράδοξον θαῦμα...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό β' Ἀντίφωνον:	«...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἐβρ. ιβ' 28, ιγ' 1 – 8). Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 – 45).
Εὐαγγέλιον:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 – 45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Τήν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριωδίου).
Κοινωνικόν:	«Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Εἶδομεν τό φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρά καί ἐνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ὅπου ἂν ἑορτάζεται ὁ Ἀπόστολος Μάρκος ἡ μνήμη του μετατίθεται εἰς μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς Διακαινησίμου ἢ τὴν Κυριακὴν τοῦ Ἀντίπασχα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 63, 64, 65)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον: «Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό α΄ Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἡ χάρις...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καί εὐφραίνου...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, τά Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Τό πανάγιον Πνεῦμα...» ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ κατά σειράν καί τό μετά τόν Πολυέλεον «Ὁ ἐπί θρόνου Χερουβεὶμ...» (δίς).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
- Στίχος:** «Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: (Ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης) Τῆς ἡμέρας:** «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ματθ. κα' 5 – 11 καί 15 – 17). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα «Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται ἐν πόλει τῇ ἀγία...», Καί νῦν τό αὐτό. Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».
- Κανών:** Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ στίχων.
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Ἡ Ὑπακοή: «Μετά κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ῥφθησαν αἱ πηγαί...»
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».
- Ἐξαποστειλάριον:** «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (τρὶς), μόνον. Ἀμέσως μετά ἀναγινώσκειται ἡ εὐχή τῶν Βαΐων ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπό τοῦ Θρόνου, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καί Ὀμοφόριον). Εἰς Κύπρον ἡ Εὐχή τῶν Βαΐων ἀναγινώσκειται καί εἰς τό τέλος τῆς Θείας

Λειτουργίας, μετά τήν Λιτανείαν, λόγω τοῦ ὅτι πολλοί τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τόν ναόν φέροντες τούς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετά τό σημεῖον τοῦτο.

Αἶνοι:

Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν:

«Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».

Δοξολογία:

Μεγάλη· καί τό «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με.
- Θλίψιν καί ὀδύνην εὔρον, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
- Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγώ δέ ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑἱέ Θεοῦ, ὁ ἐπί πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦῖα»

Δόξα, Καί νῦν. «Ὁ Μονογενής...».

Ἄντίφωνον Γ΄

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

«Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...».

- Εἰσοδικόν:** «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Ὑῖέ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».
- Ἄπολυτίκια:** «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».
- Κοντάκιον:** «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῶ...».
- Τρισάγιον.**
- Ἄπόστολος:** Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε...» (Φιλιπ. δ΄, 4 – 9).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ἰωάν. ιβ΄, 1 – 18).
- Εἰς τὸ Ἐξαίρετως:** Ὁ Εἰρμός τῆς Θ΄ Ὠδῆς «Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...».
- Κοινωνικόν:** «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»:** «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καὶ τῶν ἐξαπτερυγῶν καὶ ψαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεῖα περὶ τὸν ναόν, τῶν Ἱερέων κρατούντων τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Βαΐοφόρου καὶ τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καὶ φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαίας. Συμπληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρό τῆς δυτικῆς εἰσόδου καὶ βλέπων πρὸς δυσμᾶς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον

τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κα΄ 1 – 11 καί 15 – 17). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει τήν εὐχὴν τῶν Βαΐων καί ψάλλεται τό ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τόν ναόν ψάλλεται τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῆ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: Ἀποδίδεται ἡ ἑορτή τῶν Βαΐων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 66)

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συνταφέ-
ντες σοι...».
Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐπί πώλου ὄνου...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Χαῖρε καί εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.
Δόξα: Τό α΄ Ἰδιόμελον· «Χαῖρε καί εὐφραίνου...».
Καί νῦν: Τό γ΄ Ἰδιόμελον· «Ὁ τοῖς Χερουβεῖμ ἐποχοῦ-
μενος...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας· «Ἴδού δὴ εὐλογεῖτε τόν Κύριον...».
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καί
κλάδων...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
Δόξα: Τό α΄ Ἰδιόμελον· «Ἐκ βαΐων καί κλάδων...».
Καί νῦν: Τό β΄ Ἰδιόμελον· «Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν...».

«Νῦν ἀπολύεις...» καί εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου· «Ἰωσήφ
τήν σωφροσύνην...» μετά τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ΄ Ὁδῆς· «Ἀλλότριον τῶν
μητέρων ἢ παρθενία...». Τρισάγιον, τά ἀπολυτίκια· «Θεοτόκε Παρθένε...»,
«Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἴκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν
«Ἰπὸ τήν σῆν...» Τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ΄) Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέ-
ραν...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...» «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Τάς εὐχάς «Ἐπου-

ράνιε βασιλεῦ...» καί «Κύριε καί Δέσποτα...» καί ἡ Ἀπόλυσις:

Ἀπόλυσις:

«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος
διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός
Θεός...».

Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...»: Τό σταυροθετοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον
Χριστέ...».

26. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνεϊάν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καί τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀκαρπῖαν αὐτῆς καταραθείσης καί ξηρανθείσης συκῆς. Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασειας, Καλανδίωνος ὀσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Ἀρόδαις, Γεωργίου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβέντη τῆς Κύπρου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἀγίων Καλανδίωνος καί Γεωργίου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἀρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 67)

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἀναγινώσκειται ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (ἐμμελής ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναόν διὰ κατζίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρὰ Συναπτὴ καί Ἐκφώνησις «Ὅτι σὸν τό κράτος...». Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ τρία κατὰ σειρὰν καθίσματα, τὰ δύο ἀνά μίαν καί τό τρίτον δῖς καί

εὐθύς ὁ διάκονος «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπό τοῦ Ἱερέως τό Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως ὁ Ν' (χῦμα) καί ὁ Τριωδῖος Κανὼν εἰς ἕξ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Μετά τήν α' Ὁδῆν, μικρά συναπτή. Ἀκολουθῶς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ἡ ἡ' Ὁδῆ ἐν ἧ' ἀντί τοῦ Δόξα· λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον» πρό δέ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμοῦ λέγομεν «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον». «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῆ. Μετά τόν Εἰρμόν αὐτῆς αἴτησις καί τό Ἐξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Κύριε, ἐρχόμενος». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα, τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Κύριε, πρός τό μυστήριον». Δόξα, Καί νῦν «Δευτέραν Εὔαν». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεύς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Δευτέρα πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ζ', ζ', καί η'), καί ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραὶ λιταί, μετὰ δέ τούς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τό Τροπάριον· «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετὰ τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...».

Εἰς τήν Θ' Ὁραν, οἱ Μακαρισμοί καί μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...», τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...» καί τά λοιπά ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 69)

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα)· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

	ος...» κτλ. και τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον...» κτλ.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Δευτέραν Εὐαν τήν Αἰγυπτίαν...».
Εἴσοδος:	Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τά Ἄνα- γνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...». Καί ἀμέ- σως τό Εὐαγγέλιον.
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας· «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ', 3 – 35).
	Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Ἀπόλυσις:	«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀποδείπνον μετὰ τήν Δοξολογίαν, φάλλεται τό Τρι-
ώδιον «Πρόσεχε οὐρανέ και λαλήσω...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό
τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τόν προδηλωθέ-
ντα...» ἀργῶς, και ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρη-
σιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

27. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνεϊαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων
Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Συμεών ἱερομάρτυρος, συγγε-
νοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν.

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, φάλλεται ὁ
Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς· «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ
οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν» και ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ
Ἱερεύς θυμιᾷ τόν ναόν διά κατζίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον,
Κύριε, τόν λαόν σου» και ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τά Εἰρηνικά, φάλλεται
τό «Ἀλληλουϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά
μου» και τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ ἀ'
λέγομεν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρε-
σβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», και εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς

Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καί χθές. Ὁ Ν' χῦμα, ἀμέσως αἴτησις καί ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ὁ διώδιος Κανών εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Εἰς τήν ἡ' Ὁδῆν ἀντί Δόξα τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...» καί πρό τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῆ. Τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Τοῦ κρύψαντος τό τάλαντον». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δόξα, Καί νῦν «Ἰδού σοι τό τάλαντον». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν ψυχῆ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τρίτῃ πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', καί ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραι λιταί. Μετά τούς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν, ψυχῆ τοῦ τέλους...».

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἐσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων τοῦ Ὁρθρου «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Δεῦτε πιστοί...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Ἰδού σοι τό τάλαντον...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας: «Περί τῆς ἡμέρας ἐκείνης...»
(Ματθ. κδ', 36 – κς', 2).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: Ἡ ἰδίᾳ: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀπόδειπνον μετὰ τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριώδιον· «Στειρωθέντα μου τόν νοῦν...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς: «Τήν ὑπερφυῶς σαρκί...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον· «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

28. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρόν τοῦτο γέγονε. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων. Μέμνονος ὀσίου, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Μέμνονος εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναιᾶ, μηνός Φεβρουαρίου 17η.

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς θυμιᾷ τόν ναόν διὰ κατζίου. Τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ ἀ' λέγομεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν

καί τό τρίτον δίς. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ἰωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριῶδιος Κανών εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥοδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ῥοδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Γ' Ῥοδῆν αἰτήσις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' Ῥοδῆ. Ἀντί Δόξα· τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...», πρό δέ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ῥοδῆ. Τό Ἐξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἶνους τά 4 Ἰδιόμελα «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...». Δόξα· «Ἡ ἀμαρτωλός ἔδραμε...», Καί νῦν· «Ἡ βεβυθισμένη». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστός παραγίνεται...». Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις...». «Ἄγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Ἐπὲρ τήν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεύς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τετάρτη πρωῒ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καί κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὑραι λιταί. Μετά τούς φαλμούς ἐκάστης Ὑρας, τό Τροπάριον· «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καί μετά τό Τρισάγιον, τό Κοντάκιον· «Ἐπὲρ τήν πόρνην...». Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἐσπέρια: (στίχοι 10)

Τά 6 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἶνων· «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καί τά 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον· «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις...».

Εἵσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία...» (Ματθ. κς', 6-16).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τετάρτη ἐσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μικρόν Ἀποδειπνον μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τριῶδιον· «Ἀνώγειν ἐστρωμένον...» μετά Στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς φάλλεται ὁ Εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως...» Μετά τό Τρισάγιον· «Ἵπέρ τήν πόρνην...» καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς συνήθως καί Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

29. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τόν Ἱερόν Νιπτῆρα, τόν Μυστικόν Δεῖπνον, τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν καί τήν Προδοσίαν. Ἰάσονος καί Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

Τῆ Μ. Τετάρτη ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἰς τινα μέρη τελεῖται τό Ἅγιον Εὐχέλαιον καί ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἀλλαχοῦ προηγεῖται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καί ἀκολουθεῖ τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 78)

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, φάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Εἶτα ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (Λουκ. κβ' 1-39). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται ὁ Κανών τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ ἄνευ στίχων. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Ἀπό Γ' Ὁδῆς φάλλονται τά 3 Καθίσματα. Ἀφ' Στ' Ὁδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ἵπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολούθως φάλλονται αἱ Ζ' καί Η' Ὁδαί. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὁδῆς Εἰρμόν,

τοῦ ὁποίου προηγείται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδή. Μετά τήν αἴτησιν τό Ἑξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καί νῦν «Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τό κατά τοῦ Χριστοῦ...». Δόξα: «Ὁ τρόπος σου δολιότητος...», Καί νῦν: «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε...». Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθεῖς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ἱερέως καί ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδόν ἀρίστην τήν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖφαι τούς πόδας τῶν Μαθητῶν καί μέχρι Σταυροῦ καί Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Ἁγία καί Μεγάλη Πέμπτη πρωΐ.

Τελεῖται ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατά τήν προσκομιδῆν ἐξάγεται σήμερον καί δεύτερος Ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετά τόν καθαγιασμόν φυλάσσεται διά τάς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ' ὅλον τό ἔτος).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 79)

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δῖς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον: «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἴσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

- Ἀπόστολος:** Μεγάλης Πέμπτης· «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου...» (Α΄ Κορ. ια΄ 23 – 32).
- Εὐαγγέλιον:** Μ. Πέμπτης· «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς΄ 2 – 20, Ἰω. ιγ΄ 3 – 17, Ματθ΄ κς΄ 21 – 39, Λουκ. κβ΄ 43 – 44 καὶ Ματθ. κς΄ 40 – κς΄ 2).
- Ἀκολουθεῖ ἡ **Θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**, εἰς ἣν ἀντί τοῦ Χερουβικῆ ὕμνου ψάλλεται τὸ Τροπάριον· «**Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...**». Εἰς τὸ σημεῖον «οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας...» γίνεται ἡ Μεγάλη Εἴσοδος καὶ εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὴν Εἴσοδον ὁ β΄ Χορὸς συνεχίζει ἀπὸ τοῦ σημείου· «**ἀλλ΄ ὡς ὁ ληστής...**».
- Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»:** «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ δι΄ ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα...».

30. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ Ἅγια καὶ Σωτήρια καὶ Φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεβεδαίου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος.

Τῆ Μ. Πέμπτη ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Τριωδίου § 80)

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ΄ ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ΄) μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α΄) (Ἰωάν. ιγ΄ 31-38, ιδ΄, ιε΄, ιστ΄,

ιζ' – ιη' 1). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β' Χορός ψάλλει τό «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι ἐναλλάξ οἱ Χοροί εἰς τήν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τό ὁποῖον ψάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται (ἄρχεται ὁ α' Χορός) τό α', β', καί τό γ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δειπνῶ» καί ἀναγινώσκειται τό Β' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 1 – 28). Ἀκολουθῶς ψάλλεται τό δ', ε', καί στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορός) μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ποῖός σε τρόπος» καί ἀναγινώσκειται τό Γ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ' 57 – 75). Εἶτα ψάλλεται τό ζ', η', καί θ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καί ἀναγινώσκειται τό Δ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 28 – ιθ' 6). Ἀκολουθῶς ψάλλεται τό ι', ια' καί ιβ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» καί ἀναγινώσκειται τό Ε' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 3 – 32). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται τό ιγ' καί ιδ' Ἀντίφωνον. Μετά ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπό τοῦ Ἱερέως, τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς ὕψος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τό α' Τροπάριον τοῦ ιε' Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμᾶται ἐπί ξύλου». (Τόν α' καί τόν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τά πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τό αὐτό Τροπάριον ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπό τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναούς γίνεται ἢ ὑπό ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ στίχους ψαλμωδία τούτου) καί εὐθύς τά ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε' Ἀντιφώνου. Μετά τό Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκειται τό Στ' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 16 – 32). Εἶτα ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί μετὰ τοῦ Προκειμένου «Διμερίσαντο τά ἰμάτιά μου» καί ἀναγινώσκειται τό Ζ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 33 – 54). Ὁ Ν' χῦμα καί εὐθύς τό Η' Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ' 32 – 49). Ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Τριῶδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδιόμῳ ἄνευ στίχου. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ἰδιόμῳ ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Ε' Ἰδιόμῳ, γίνεται αἴτησις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Η' Ἰδιόμῳ. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ἰδιόμῳ Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ἰδιόμῳ. Τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν ληστήν αὐθημερόν...» (τρῖς) καί ἀναγινώσκειται τό Θ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 25 – 37) καί εὐθύς οἱ Αἴνοι, ἐν οἷς ψάλλομεν τά 3 Ἰδιόμῳ «Δύο καί πονηρά» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καί νῦν «Τόν νῶτόν μου». Εἶτα ἀναγινώσκειται τό Ι' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε'

43 – 47). «Σοί δόξα πρέπει» και ἡ Δοξολογία χῶμα. Τά Πληρωτικά και μετά τήν ἐκφώνησιν «Σόν γάρ ἐστι τό ἐλεεῖν» ἀναγινώσκεται τό ΙΑ΄ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ΄ 38 – 42). Μετά τοῦτο ψάλλονται τά Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἡ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καί νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλαμος», και ἀναγινώσκεται τό ΙΒ΄ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ΄ 62 – 66) ὑπό τοῦ Διακόνου ἀπό ἄμβωνος (ἐάν δέν ὑπάρχη Διάκονος, ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορός «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον και τό Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρῖς), ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὦν εὐλογητός» και ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπτυσμούς και μάστιγας και κολαφισμούς και Σταυρόν και θάνατον ὑπομείνας διά τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...».

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑραι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατά τήν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τάς Γ΄, Στ΄ και Θ΄ Ὑρας, ὅταν ψάλλονται τά Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἢ ἀπουσία τούτου ὁ Ἱερεύς, θυμιάζει διά κατζίου.

Ὑρα Α΄. Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», και οἱ Ψάλμοί τῆς Α΄ Ὑρας. Δόξα: «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καί νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» και ἄρχεται ὁ Δεξιός Χορός ψάλλειν τό α΄ Ἰδιόμελον «Σήμερον τοῦ ναοῦ τό καταπέτασμα ...», Ὁ β΄ Χορός: «Ἴνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη και λαοί ἐμελέτησαν κενά;» και τό β΄ Ἰδιόμελον «Ὡς πρόβατον ἐπί σφαγῆν, ἤχθης...». Δόξα, Καί νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἦχος δ΄. «Ἐξεπορεύετο ἔξω και ἐλάλει ἐπί τό αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α΄ Ὑρας: «Πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐμοί μή γένοιτο...» (Γαλ. ς΄ 14 – 18), ὁ Χορός: «Ἀλληλουῖα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», και ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Ὑρας. «Πρωΐας γενομένης...» (Ματθ. κζ΄, 1 – 56). Οἱ Χοροί: «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης: «Τά διαβήματά

μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον· «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν· «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...».

Ῥορα Γ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψάλμοι τῆς Τρίτης Ῥορας. Δόξα· «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καί νῦν· «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...» καί ψάλλομεν τά Ἰδιόμελα· (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιός Χορός· «Τά ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου»· «Πρό τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καί νῦν· «Ἐλκόμενος ἐπί Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν Προκείμενον ἤχος δ'. «Ὅτι ἐγώ εἰς μάστιγας ἔτοιμος... Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με... Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ' Ῥορας· «Πρός Ῥωμαίους...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐτι Χριστός...» (Ῥωμ ε', 6 – 10), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Ῥορας· «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τόν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε', 16 – 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καί εὐθύς· «Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ἰῆε μονογενές...».

Ῥορα ΣΤ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψάλμοι τῆς Ἑκτης Ῥορας. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιός Χορός ψάλλειν τά Ἰδιόμελα· «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερός Χορός· «Ἐδωκαν εἰς τό βρωμά μου χολήν...»· «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ...». Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν

Προφητείαν. Προκείμενον ἤχος δ'. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδού συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στ' Ὁρας: «Πρός Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β', 11 – 18), ὁ διάκονος: «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Στ' Ὁρας: «Ἦγοντο σύν τῷ Ἰησοῦ καί ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ', 32 – 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καί εὐθύς «Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστῶς τήν Εὐχὴν «Θεέ καί Κύριε τῶν δυνάμεων...».

Ὁρα Θ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἐνάτης Ὁρας. Δόξα: «Βλέπων ὁ ληστής...». Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...», καί ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός ψάλλειν τό Ἰδιόμελον «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Δεξιός Χορός: «Διμερίσαντο τά ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς...» «Ὅτε σε Σταυρῷ προσήλωσαν...». Τό τέλος «...σύν Πατρί καί Ἀγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιός, Δόξα: ὁ Ἀριστερός, Καί νῦν καί ἀναγινώσκειται ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τό «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου». (Ὁ α' καί ὁ προτελευταῖος στίχος τρίς) Ἀκολούθως οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν αὐτό δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν Προκείμενον ἤχος πλ. β'. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε, γνώρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' Ὁρας: «Πρός Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἔχοντες παρρησίαν...» (Ἑβρ. ι' 19 – 31). Ὁ διάκονος: «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Ὁρας: «Ὅτε ἐσταύρωσαν τόν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ', 23 – 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καί εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης: «Μή δὴ παραδώης ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...».

«Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχήν: «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπτυσμούς καί μᾶστιγας καί κολαφισμούς καί Σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας, διά τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...». «Δι' εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 84)

	Προοιμιακός
Ἑσπέρια:	Τά 5 Ἰδιόμελα: «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο...» εἰς 6.
Δόξα:	«᾿Ω πῶς ἡ παράνομος συναγωγή...».
Καί νῦν:	«Φοβερόν καί παράδοξον...».
Εἴσοδος:	Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» Ὁ Διάκονος: «Ἑσπέρας» καί εὐθύς ἀμέσως «Προκείμενον ... διεμερίσαντο τά ἱμάτιά μου...», καί τά Ἀναγνώσματα. Μετά τό γ' Ἀνάγνωσμα τό Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπόστολος:	«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 – β' 2).
Εὐαγγέλιον:	«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ' 1- 38, Λουκ. κγ' 39 – 43, Ματθ. κζ' 39 – 54, Ἰω. ιθ' 31 – 37, Ματθ. κζ' 55 – 61).

Ἐπάρχοντος Διακόνου τό Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκειται ἀπ' ἄμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τό σημεῖον «Ὁψίας δέ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἰς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον καί ἔχων εἰς χεῖρας λευκήν σινδόνα προσέρχεται εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὐρίσκειται ὁ Ἐσταυρωμένος καί ποιεῖ τήν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τό «Λαβὼν τό σῶμα...», καλύπτει διά τῆς σινδόνης τό Σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, τό μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τό Ἅγιον Βῆμα καί τό τοποθετεῖ ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ὁ Χορός μετά τό πέρας τοῦ Εὐαγγελίου: «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καί τά

Πληρωτικά.

Μετά τά Πληρωτικά, οί Χοροί ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται ψάλλειν τά Ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν καί κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ Ναοῦ καί ἡ τοποθέτησίς του εἰς τό πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθέν κουβούκλιον.

Ἡ πομπή ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν φαλτῶν, καί τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπί κεφαλῆς αὐτῶν τόν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περί τό Κουβούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτόν εἰς τό Κουβούκλιον, ῥαίνουσι μέ ἄνθη καί τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τόν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ Κουβουκλίου, τό Δόξα, Καί νῦν· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος· «Σοφία». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητός...» καί ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν· «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν τά φρικτά πάθη καί τόν ζωοποιόν Σταυρόν καί τήν ἐκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, Χριστός ὁ ἀληθινός...».